

FRAMLIDA, v. n. 3. (böjes som *Lida*) Bättre *Lida fram*. — Part. pret. *Framliden* brukas adjektivt i följ. bem.: 1) Förleden. *Flera år äro nu f-lidna sedan dess*. — 2) Afleden. Nyttjas för denna bem. sällan, utom i högtidlig stil, i fråga om furstar och höga personer. *De f-dne svenska konungar*.

FRAMLIF, n. 8. Framdelen af lifvet på en klädning.

FRAMLJUNGA, v. n. 1. Ytterst hastigt framfara. Säges om blixten. *En blixst f-de ur molnen*. — Äfv. *Ljunga fram*. — V. a. (fig.) Med stormande och hotfull häftighet framföra, uttala. *F. hotelser, förbannelser, förebråelser*. — *Framljungande*, n. 4.

FRAMLOCKA, v. a. 1. Genom lockande söka förmå någon att komma fram. — Äfv. *Locka fram*. — *Framlockande*, n. 4.

FRAMLOTSA, v. a. 1. Lotsa till ort och ställe. — Äfv. *Lotsa fram*. — *Framlotsande*, n. 4. o. *Framlotsning*, f. 2.

FRAMLUNKA, v. n. 1. (pop. o. fam.) Lunkande komma fram. — Äfv. *Lunka fram*. — *Framlunkande*, n. 4.

FRAMLUTA, v. a. 1. Luta något så, att det kommer fram. — V. n. Luta med riktning framåt. — Äfv. (för både v. a. o. v. n.) *Luta fram*. — *Syn*. Framstupa. — *Framlutande*, v. n. 4. o. *Framlutning*, f. 2.

FRAMLYFTA, v. a. 1. o. 2. 1) Lyfta och framföra, framsätta, framlägga eller framställa. *F. ett bord på golvet*. — 2) *Lyfta fram*. — 2) (mål.) Genom starka skuggor och dagrar gifva styrka och lyftning åt föremålen, så att de blifva liksom fristående. — *Framlyftande*, n. 4. o. *Framlyftning*, f. 2.

FRAMLYSA, v. n. 2. Med ett lysande utseende visa sig, framträda för ögat. — Äfv. *Lysa fram*. — *Syn*. Framskina, Framglänsa, Framglimta, Framglindra, Framskimra, Framstråla. — *Framlysende*, n. 4.

FRAMLÅGA, v. n. 1. Lågande framfara. *Elden f-de*. — Äfv. *Låga fram*. — *Framlågande*, n. 4.

FRAMLÅR, n. 5. Lår af framben på fyrfota djur.

FRAMLÄDER, n. 8. Läderstycke framtill på skodon eller andra saker af läder.

FRAMLÄGGA, v. n. 2. (böjes som *Lägga*) 1) Lägga något på ett ställe framom det, der det förut legat. — 2) Framtaga och lägga på ett ställe. — 3) (fig.) Framställa, förete, anförä. *F. skriftliga bevis, dokumenter*. *F. bevis för en sats*. *F. skäl och grunder*. — Äfv. för alla bem. *Lägga fram*. — *Framläggande*, n. 4. o. *Framläggning*, f. 2.

FRAMLÄSPA, v. a. 1. Läsande framsäga. — Äfv. *Läspa fram*. — *Framläspande*, n. 4. o. *Framläspning*, f. 2.

FRAMLÖPA, v. n. 3. (böjes som *Löpa*) 1) Se *Framspringa*. — 2) (om tid, föga brukl.) Hastigt framgå, förlida. — För begge bem. äfv. *Löpa fram*. — *Framlöpande*, n. 4.

FRAMMAKA, v. a. 1. Måka något fram ifrån ett ställe, längre fram eller till ett ställe. — Äfv. *Måka fram*. — *Frammakande*, n. 4.

FRAMMANA, v. a. 1. 1) Uppmana någon att träda fram. *F. en af fienderna till envigskamp*. *F. andar*, se *Framkalla andar* (under *Framkalla*). — 2) Se *Framkalla*, 2. — För begge bem. äfv. *Mana fram*. — *Frammanande*, n. 4.

FRAMMANFÖR, **FRAMMANTILL**, se *Framför*, *Framtill*.

FRAMMARSCHERA, v. n. 1. Marschera fram ifrån ett ställe, längre fram eller till ett ställe. — Vanligare *Marschera fram*. — *Frammarscherande*, n. 4.

FRAMME, adv. 1) Betecknar hvila eller befinnande på ett ställe, hvars läge är på framsidan om ett annat. *Han står der f. Det ligger f. Långt f.* — 2) Framkommen till ort och ställe, dit man ämnat sig. Brukas i denna bem. nästan adjektivt, t. ex.: *Vi äro f. Nu är han snart f. När man hör skottet, är kulan redan f.* — 3) (fam.) *Vara f.*, inträffa; göra skada, skälmstycken; förbruta sig; hafva råkat ut för olycka, missöde, o. s. v., t. ex.: *När olyckan vill vara f. Olyckan är snart f.*, kan lätt inträffa. *Hvem har varit f. och slagit sönder skålen? Är du f. nu igen? Han har ofta varit f.*, se *Fast*. *Nu har ni vackert varit f.!* burit er åt! *Han har ofta varit f. för samma fel. Jag har varit f. för röfvere*, blifvit anfallen af, varit i fara att blifva anfallen af röfvere. *Hålla sig f.*, ej försomma sin rätt eller tillfället, när något är att få, vinna, förtjena.

FRAMMOTA, v. a. 1. 1) Mota (boskap o. s. v.) fram ifrån eller till ett ställe. — 2) (fam. om menniskor) Framdrifva från eller till ett ställe. — För begge bem. äfv. *Mota fram*. — *Frammotande*, n. 4.

FRAMMUMLÄ, v. a. 1. Mumlande framsäga. — Äfv. *Mumla fram*. — *Frammumlande*, n. 4.

FRAMNARRA, v. a. 1. Narra att komma fram. — Äfv. *Narra fram*. — *Framnarrande*, n. 4.

FRAMOM, frammåmm o. frammåmm, prep. o. adv. På eller till ett ställe, som är nära intill framsidan af en levande varelse eller ett ting. *Stå, gå, sitta f. någon*. *F. stolen, vagnen*. *Tag hit boken; hon ligger der f.* — *Syn*. (för prep.) *Framsör*; (för adv.) *Framsöre*. — *Framom*, se *Fram*.

FRAMPETA, v. a. 1. Med fingerspetsen framhafva. — Äfv. *Peta fram*. — *Frampetande*, n. 4.

FRAMPINA, v. a. 1. 1) Genom pinomedel framtvinga. *F. en bekännelse*. — 2) (fig.) Nödga, tvinga, att gifva, lemna ifrån sig, uttala, utsäga. — För begge bem. äfv. *Pina fram*. — *Frampinande*, n. 4.

FRAMPIPA, v. a. 3. (böjes som *Pipa*) Med en pipande ton framsäga. — *Frampipande*, n. 4.

FRAMPLADDRA, v. a. 1. På ett pladdrande sätt framsäga. *F. böner*. — Äfv. *Pladdra fram*. — *Frampladdrande*, n. 4.

FRAMPLOCKA, v. a. 1. Framtaga plockvis, ett efter annat. — Äfv. *Plocka fram*. — *Framplockande*, n. 4.

FRAMPORLA, v. n. 1. Porlande rinna fram. I poetisk stil. *Bäcken f-r genom gräsmattan*. — Äfv. *Porla fram*. — *Framporlande*, n. 4.

FRAMPRESSA, v. a. 1. 1) Genom pressning afskilja ett vått ämne från en kropp, så att det derutur utkommer. — 2) (fig.) Framtvinga. — För begge bem. äfv. *Pressa fram*. — *Frampressande*, n. 4. o. *Frampressning*, f. 2.

FRAMPUSTA, v. a. 1. Pustande framsäga. — Äfv. *Pusta fram*. — *Frampustande*, n. 4.

FRAMPÅ, främpå, prep. o. adv. 1) På framdelen, på framsidan af något. *F. kroppen*.